

עת"א 11291/07/17 - רונן דנוך נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 יולי 2017

עת"א 11291-07-17 דנוך(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופט גרשון גונטובניק
העותר	רונן דנוך (אסיר)
	בשם העותר: עו"ד אילן אלימלך
נגד	שרות בתי הסוהר
המשיב	בשם המשיב: עו"ד מצדה מועלם

החלטה

לפני עתירת אסיר נגד תנאי החופשה שאושרו לו.

1. על העותר נגזר לרצות עונש מאסר בן 10 חודשים, אותו הוא מרצה במתקן כליאה אבו-כביר, כאסיר עבודה. הוא מסווג בקטגוריה ב'2 ומשתתף בסבב חופשות, כשעד היום יצא לחופשה אחת, שחלפה ללא הפרת תנאים כלשהי מצדו. חופשה זו הייתה בת - 24 שעות, ובמהלכה שהה בתנאי מעצר בית מוחלט. והנה לקראת החופשה הקרובה, נפסלה אמו של העותר כמפקחת, ובנוסף הוחלט שהוא יבלה גם את החופשה הנוכחית בתנאי מעצר בית. על החלטה זו הוגשה העתירה שלפני.

2. לטענת העותר, נוכח העובדה כי קיים סיכוי רב שעונש מאסרו יקוצר בקרוב, זו תהיה לו חופשתו האחרונה במסגרת המאסר. חופשה זו תיפגע נוכח חוסר יכולתו לצאת עם ילדיו הקטנים אל מחוץ לבית. מדובר באסיר חיובי ביותר, ללא עבירות משמעת וללא חומר מודיעיני שלילי, שנצבר בעניינו; הוא זוכה לאמון גבוה מצד גורמי השב"ס, ותנאי מעצר הבית שמבקשים להטיל עליו נובע, ככל הנראה, ממחדל שהיה לו במהלך מעצר הבית במסגרת תיק המעצר. מחדל זה הוסבר כדבעי בזמן אמת, ולכן לא רק שלא נפגעו תנאיו אלא אף הורחב חלון היציאות שהיה לו בשעתו. לשיטת העותר, ראוי לתת בו אמון, ויהיה בכך כדי לשדר אות חיובי גם לשאר האסירים מסוגו. אכן, שיקול דעת הגורמים המוסמכים הוא רחב בעניין זה, אך אין זה סביר לפגוע כל כך בחופשתו של אסיר, שהרקע שלו הוא כל כך חיובי. כל מה שהוא מעוניין בו היא האפשרות לצאת, ולו לזמן קצר, עם ילדיו מחוץ לבית, במסגרת חופשתו.

3. עמדת שירות בתי הסוהר (להלן: **המשיב**) היא כי דין העתירה להידחות. המשיב עדכן כי אמו של העותר אושרה כערבה צמודה, ומשכך חלק זה בעתירה מתייתר. בכל הנוגע לתנאי החופשה, המדיניות היא שחופשות ראשונות של אסיר, מטבע הדברים, נקבעות עם תנאים קשיחים בתחילת הדרך, ואלה מופחתים בהדרגתיות, ככל שלא נרשמות הפרות מצדו. העותר יצא לחופשה אחת עד כה; אכן, תקופת מאסרו היא קצרה, אך אין בכך כדי להצדיק סטייה ממדיניות המשיב. עצם יציאתו של האסיר לחופשה היא בגדר הטבה. תנאי החופשה נקבעו לאחר קבלת עמדת משטרת ישראל. עצם העובדה שהאסיר מומלץ לחופשה על ידי גורמי בתי הסוהר, תלויה בתפקודו החיובי. רוב האסירים לא

יוצאים לחופשות בתחילת המאסר. ומכאן שהחלטת המשיב היא סבירה, ואין להתערב בה.

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, מגיע אני למסקנה שאין מנוס מדחיית העתירה. כפי שציין כב' השופט מלצר ברע"ב 8734/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים; 2009; בפסקאות 7-8 להחלטתו):

הביקורת השיפוטית על החלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשה, ככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית, היא ביקורת מצומצמת יחסית וממוקדת לבחינת סבירות ההחלטה, או לבחינה האם נפל בה פגם אחר המצדיק התערבות, שהרי בית המשפט אינו שם את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת [...]. הלכה היא כי חופשה אינה נמנית על זכויות היסוד המוקנות לאסיר, אלא היא בבחינת הטבה הנתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך.

מהותו של שיקול הדעת גוזרת את מהות הביקורת השיפוטית עליו. לא הרי ביקורת שיפוטית על אודות פריבילגיה כהרי ביקורת שיפוטית על אודות פגיעה נטענת בזכות יסוד (עת"א ת"א 35690-02-17 מוסלמאני נ' שירות בתי הסוהר (פורסם במאגרים; 2017)). אני מבין הבן היטב את הטעם בעתירתו של האסיר. ויתכן שלו אני הייתי בא בנעליהם של הגורמים המוסמכים הייתי מוצא לנכון לאפשר לו יציאה מחוץ למעצר הבית, ולו למספר שעות, לאור התנהלותו הטובה, עליה אין חולק. אך מבחינה משפטית, כל שעלי לבחון הוא האם ההחלטה שלפני היא סבירה, ומשנמצא כי נלקחו בחשבון כל השיקולים העומדים על הפרק, ונכח המדיניות הנוהגת בתחום זה, לא מצאתי את אותו חוסר סבירות קיצוני, שרק בהתקיימותו ניתן יהיה להצדיק התערבות שיפוטית.

אני משוכנע שלא יהיה בתוצאה זו כדי לרפות ידיו של העותר, שהתנהגותו החיובית ראויה לשבח ולעידוד.

העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לסגור את התיק, ולשלוח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, בהעדר הצדדים.